

Ruhumun Sessiz Melali Yüreğimin Hicran Payesi

— Yazan Adam · 05 Nisan 2013

Evet, artık gülemezsin, hüznülüsün

Temaşa eden yüreğin en elim kederisin, yadedilen çaresin

Hüzün vurmuş her yanını, suskun gözyaşlarını, solmaya yüz tutan umutlarını hazinsin

Kader risalesinde neler saklı, sanki farklı zamanlardan kaynaklı, nasibe koşmak, şevk ile yol almak halis gönüllere kaldı, bilesin

Göçüp gitmeden bir kitap yazmak isterdin

Kimbilir ne kadarda ümitlenirdin, araştırmak adına çırpınıp didinirdin

Ne vakit karşılaşsak garip halime gülerdin, sığ düşüncelerimi belki merak eder, sual ederdin

Kalbin dil olmak konusunda ki hassasiyetimi, utandıracak kadar önüme sererdin, terleyip, sıkılarak sukut etmeyi yeğlerdim

Yılmaz azmin ve çalışmaların sayesinde

Ümit ettiğin dünya makamına erişmiştin, henüz yeni görev yerine gitmiştin

Din ateşesi olarak atanmış ve büyük bir sürurla memnuniyetini ve mutluluğunu dostlarla paylaşıyordun, sevincin arefesinde

Kısa bir vakit sonra acilen gelmiştin ve acizyet içinde nefes nefese serzenişler içindeydin, sanki "çok erken" der gibiydin

İlik nakli yapıldı çok zor olmasına rağmen

Sen yine mütebessim bir halde ve bin hüzün içinde melalini sedetmiyordun

Dünya hazzı ve muradı seni yormuştu, imanın asıldı, kanaatin vardı ve fakat zengin olmak feryadı bir türlü dinmiyordu

Şimdi ne oldu, dünyalık adına ne varsa burda kaldı, iyilik ve inayetin seninle yol aldı, şahit olmak ve ibretle yad etmek bana kaldı

Mustafa CİLASUN